

Fredriks gästabad

Stockbrasan i den stora öppna spisen sprakar. Vaxljusen i takkronorna flämtar, skuggorna dansar i taket. I slottssalen, runt matbordet sitter Fredrik Hårlöse och han har bjudit tre att gästa. Mitt emot Hårlöse sitter moran Maud Yxskaft. På hans högra sida sitter knekten Jan Lilldryge och på hans vänstra sida prosten Göran Gudsmånglare. Om knappt ett solvarv är det val i riket till Stora Rådet. Hårlöse söker fortsatt högsäte men Mona Talfagra står mot.

Fredrik Hårlöse surar, det stora eländet som drabbat Riket under det senaste solvarvet har satt Hårlöse i beråd, orolig för onåd hos allmogen. Maud Yxskaft vill pigga upp honom:

– Men Fredrik lilla, inte kan du rå över det stora eländet. Över det rör ingen. Det viktiga är att alla fattiga, sjuka och lytta inte längre tömmer rikets skattkammare med penning för än det ena än det andra! Jajamensan, nu är det slut med snyltandet, där kan vi vara nöjda! Maud Yxskaft knycker stolt på nacken!

– Nej du Yxskaft, inte vinner man högsäte genom att bråka med fattiga och sjuka, säger prosten Göran Gudsmånglare. Istället måste vart manfolk läras att ära sin Gud och var kona tuktas att ära sin i kyrkan lagvigde make. Då blir slut med allt bolande i buskar och lador och Gud kommer i sin nåd att ge högsäte till Hårlöse. I min dröm är Riket som en enda stor familj där Hårlöse är som en god husfar för oss alla. Låtom oss bedja, Göran Gudsmånglare böjer nacken och knäpper sina händer.

– Stopp, inget gudstjafs, ropar knekten Jan Lilldryge. Du Gudsmånglare, om Maud Yxskaft ska vara husmor i den familjen då är jag hellre fredlös, tjoar knekten. Jan Lilldryge har rest sig, som i givakt, röd om kinderna och pekar med hela handen.

– Hör upp, lystring! Att vinna högsäte är som att dra ut i strid. Fanor i vinden, trummor och trumpeter, ordning och disciplin, i debatten flyger orden som granater genom luften, precis som på slagfältet. Jag blir alldeles upphetsad vid tanken! Min dröm är enkel: Framåt mot framtiden, utropar knekten Lilldryge.

– Ja, jag begriper då ingenting av era drömmar, säger Maud Yxskaft. Men ett vet jag, vi måste kväsa rövarena i LO-skogen en gång för alla, för där vill jag kunna valla mina kor. Och därtill, om Mona Talfagra har hjälp av rövarena i LO-skogen är risken stor att Talfagra vinner högsäte i en mansålder, precis som Tage Långskank gjorde fordom.

Hårlöse tittar bedrövad på den glaserade lammfilén som under trätan kallnat på hans tallrik, smuttar tankfullt på vinet. En prost som tror på gud, en knekt som drömmer om kriget och en mora som vill valla kor i LO-skogen, Fredrik Hårlöse sänker blicken fylld av dystra tankar.

December 2010 / LO-tidningen